

Již podvacáté za péče Amunky Navrátilové (a v obnoveném Mlejně podruhé) proběhlo 7. – 8. března v pražských Stodůlkách předkolo pražské Porty, tentokrát rozdělené do dvou dnů. Zúčastnilo se jej tentokrát o něco méně soutěžících, šestadvacet, což jednak učinilo večery méně namáhavými, umožnilo porotě udržet po celou dobu nejvyšší pozornost a také to zvýšilo kvalitu vystoupení. Někteří permanentně nepostupující se totiž přihlásili do jiných kol, které mají údajně tolerantnější poroty (podbrdského či pardubického). No, některé soutěžící z Prahy svým krajským kolegům opravdu nezávidím, ale nakonec si aspoň užijí, co taky přináší pověst „hodných a tolerantních“. A taky to znamenalo, že postupuje do pražského základního kola téměř polovina soutěžících (12 a mohlo být i 13, kdyby Vasilův Rubáš nepostoupil jak z rozhodnutí poroty, tak diváků).

Tak jak se soutěžilo: Zejména v druhém dnu přibýlo nováčků a sólistů – vesměs ale o nich platí, že je potřeba soutěžit, hrát a vystupovat stále dokola a přirozeně tak pilovat svůj projev. To platí např. o **Tomášovi Knoblochovi**, **Petru Minářovi** nebo **Petru Feiklovi**, či polovině dua (?) **Schemer**

J. Balcarovi či celém duu

Tony Bačo

. Shodné doporučení, kromě hraní, hraní a hraní je možná hrát buď před zrcadlem, nebo se natočit a shlédnout na video. Někdy je projev v rozporu s obsahem písně, občas se objeví manýra, např. výslovnostní, kterou si interpret ani sám neuvědomí. Z hlediska repertoáru by někdy stálo za pokus spolehnout se i na jiného autora, než jen na sebe. Mě osobně zaujal asi nejstarší účastník Porty,

Daniel Nevečeřal

s osobitým přístupem k muzice a vtipnou, mírně ironickou atmosférou textů, které kromě vtipu měly i společenský obsah a dokázaly si hrát i s gramatikou a slovními hříčkami. Mě i porotu přesvědčil

Milan Baldrych

jistotou a vyzrálostí svého projevu (nakonec postupy z jiných kol už v minulosti za sebou má, v Praze byl poprvé).

Franta Barták

je tradičním účastníkem pražských předkol, je vidět (vlastně slyšet) že stárne a zraje, ale... pořád pomalu. Naopak jeho jmenovec

Zdeněk Barták a Tony Smrčka

měli písničky usazené, propracované a věděli, jak je interpretovat. Opět se ukázalo, že muzikanti s širší, než folkovou minulostí mají před čistými folkaři náskok a zkušenosti, a jsou taky trochu více „otřískaní“:

Jan Vytásek s kolegy

všechny tyhle přednosti ukázal.

Skupiny na tom byly podobně – tradiční soutěžící překvapili i nepřekvapili, podobně nováčci (absolutní či relativní). V dobrém slova smyslu **Qjeten** či **Passage** nebo **Aulen Orfeus**, v horším tentokrát

Bez not

(na studiové nahrávce byli prostě lepší) nebo

9. patro

(mě přijdou jako bokovka, odpočinek od formací, kde členové kapely hrají naplno).

Vasilův Rubáš

zůstal originální jako loni, ale pozor, příští rok už by to nemuselo vyjít, trochu to bylo stejné.

Jediný zástupce „nefolku“

Twisted Timber

byli přesní, profesionální a opravdoví,

Svitky

na mě tentokrát působily novým (a výborným!) dojmem, že to jsou redukovaní Panelfotři, písně byly vtipné, přitom však hranice žánru nepřekračovaly a nestávaly se tak kuriozitami, jak v případě Panelfotrů - zatímco v minulosti jsem si nebyl jist, zda je poslat do dalšího kola nebo jinam, nyní jsem měl naprosto jasno (postoupily). Dalším příjemným překvapením byl

Kolbend

, hlavně svým zvukem a atmosférou, kterou dokázali svou sestavou vykouzlit.

Kalypso

bylo příjemným překvapením v prvních dvou písních a trochu zklamalo v poslední písni, kde byli falešní od začátku až do konce, kolegu Balíka to rozhodilo hodně, ostatní porotci si ale zapamatovali víc ty první dvě písně. Nezmínil jsem ještě, aby byl výčet kompletní, sestavy

To není jen tak

,

Popros

,

Čáryfuk

,

Heřmana Šviháka

,

Parkmusic

, kteří sice nepostoupili, ale pokud přijdou příště nebo přespříště... A ještě soutěžící s názvem „27“, které zaujalo takřka všechny porotce mimo mě, a tak si netroufnu na hodnocení.

Porota v sestavě moje maličkost, Balík, Hanka Nedvědová, Petr Guth a Vráťa Blažek se opět vesměs na postupujících shodla takřka jednomyslně – deset z dvanácti postupujících postoupili s 5 nebo 4 hlasy od porotců. O zvuk se staral tradičně rychle a dobře Pája Jindrák, prvním večerem provázel kolega Pepa Chmel, druhým večerem pak Lochness. Základní pražské kolo se bude konat 18. dubna a uvidíte tam tedy: Zdeňka Bartáka a Tonyho Smrčku, Passage, Qjeten, Twisted Timber, Vasilův Rubáš, Jana Vytáska, 27, Aulen Orfeus, Miroslava Baldrycha, Kalypso, Kolbend a Svítky.